

РЕШЕНИЕ

№ 3792

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2163** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. И. С., ЛНЧ [ЕГН], без гражданство, от П. (Г.), против Решение № 37-ОК/30.12.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което не е допусната последваща молба за закрила с вх. № КП-1906/10.12.2020 г., подадена от чужденеца, до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката за ново разглеждане, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се, че с последващата молба е представено писмо от представителството на Върховния комисариат за бежанците на ООН в България, което представлява новонастъпило обстоятелство от съществено значение за личното положение на чужденеца, поради което молбата му е следвало да бъде допусната за разглеждане по същество. Цитираното писмо потвърждава, че И. С. е регистриран като палестински бежанец при Агенцията на ООН за подпомагане и работа с палестински бежанци в Близкия изток в Ивицата Г. /У./, като практиката на СЕС е категорична, че тази регистрация е достатъчно доказателство за действителното ползване на закрила или помощ. Твърди се, че И. С. попада в хипотезата на изречение 2а, член 1D от Конвенцията от 1951г., както и че предоставената от У. помощ е била преустановена поради обстоятелства извън

неговия контрол. Сочи се, че чужденецът и семейството му са били подложени на постоянен тормоз и заплахи от страна на „Х.“, като С. е бил бит и изтезаван няколко пъти, защото е отказвал да им съдейства, както и е бил потърсен за арест, поради това че е участвал в мирни протести срещу управлението на „Х.“. Сочи се, че само в производство по същество административният орган може да изследва въпроса, дали е възможно чужденецът да бъде върнат в Ивицата Г.. Наред с това се твърди, че с молбата за закрила са представени статии от новини на ООН, в които се сочи, че тежката хуманитарна и социално икономическа ситуация в Ивицата Г. се е влошила, както и че У. е изчерпала наличните си пари, за да поддържа жизнено важни услуги на фона на влошаващата се здравна ситуация. Претендира се присъждане на разноски съгласно представен списък. Подробни аргументи са изложени в представени по делото писмени бележки.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Предходното административно производство е започнало по молба за закрила, подадена на 02.04.2019 г. от И. И. С., [дата на раждане] в Г., Палестински автономни територии, без гражданство, арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение – женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидата са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Административното производство е приключило с Решение № 4081/05.07.2019 г. на председателя на ДАБ, с което на С. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 7924/13.12.2019 г., постановено по адм. д. № 11601/2019 г. по описа на АССГ, жалбата на чужденеца срещу решението на председателя на ДАБ е отхвърлена. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 13867/10.11.2020 г., постановено по адм. д. № 3390/2020 г. по описа на ВАС.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-1906 от 10.12.2020г. на ДАБ-МС, подадена от И. И. С., която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Чужденецът е обосновал търсената закрила с наличието на нови обстоятелства, като е посочил, че той и семейството му са регистрирани като палестински бежанци от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (У.) и попада в обхвата на член 1D, изречение второ от Ж. конвенция за статута на бежанците от 1951 г. и чл. 12, параграф 1, буква „а“, изречение второ от Директива 2011/95/ЕС. На следващо място заявява наличие на проблеми с движението Х., като подчертава, че неколккратно е бил бит и изтезаван от тази организация, защото отказвал да им съдейства. Търсещият закрила е посочил и информацията относно актуалната обстановка в Палестинските автономни територии и ролята на пандемията от коронавирус, довела до влошаване на ситуацията.

Към последващата молба са приложени две статии от интернет сайта на UN N., касаещи ситуацията в Ивицата Г. и писмо от представителството на Върховния комисариат за бежанците на ООН в България № В./L020/185 от 09.12.2020 г., с което се потвърждава, че чужденецът е бил регистриран като палестински бежанец от У. в Ивицата Г. и притежава семеен регистрационен номер на бежанец 1-02268669.

Със съобщение с рег. № УП 20242/15.12.2020 г. И. С. е уведомен писмено относно

процедурата и е получил указания за възможността и срока, в който трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

С оспореното в настоящото производство Решение № 37-ОК/30.12.2020 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, молба с рег. № КП-1906 от 10.12.2020 г., подадена от И. И. С., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Административният орган е изложил мотиви, че подадената последваща молба не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като приложените доказателства от чужденеца не установяват новонастъпили обстоятелства, които да са от съществено значение за неговия случай. Посочено е, че И. И. С. е пристигнал в Република България през март 2019 г., когато подава първоначално молба за закрила. Тогава е бил запознат писмено на арабски език от длъжностните лица на ДАБ-МС, че следва да представи доказателства и да съдейства за изясняване на неговата бежанска история и въпреки че е разполагал с достатъчно време за това, такива не са представени, нито в проведеното интервю е заявил, че е регистриран в У.. Изложено е, че приложеното към последващата молба писмо от Представителството на ВКБООН в Република България не представлява новонастъпило обстоятелство, а новозаявено такова, тъй като чужденецът е бил наясно с този факт, но в нито един момент от предишното административно производство по ЗУБ не го е заявил. Изложени са мотиви, че кандидатът се позовава на помощта от У., но тази помощ е била преустановена по негово собствено решение, а не поради обективни причини и при евентуалното му завръщане в държавата по произход, няма пречка той отново да се възползва от тази закрила. Констатирано е и наличие на противоречие в бежанската история, тъй като при предходното производство И. С. не е заявил спрямо него да е имало действия на преследване или тежки посегателства по смисъла на ЗУБ, а молбата му за закрила е била обоснована с общата обстановка в Ивицата Г., което не е достатъчно основание за предоставяне на статут, тъй като липсва личен елемент на засягане. Формиран е извод, че търсещият закрила е напуснал Ивицата Г. поради влошаващата се икономическа обстановка и последвалия спад в доходите му. Относно приложените към молбата статии от интернет сайта на UN N., свързани с финансовото състояние на У., е прието, че поради недостатъчни финансови средства в условията на глобална пандемия, организацията изпитва сериозни затруднения да реализира своите дейности, но това не означава, че е налице окончателно преустановяване на дейностите, извършвани от У., а до ограничаване на техния размер и обхват. Относно другата приложена към молбата статия, свързана с обстановката в Ивицата Г., е посочено, че проблемите в Палестинските автономни територии са от 40-те години на миналия век и няма налице съществена промяна в обстановката в последните години, което се потвърждава и от справка с вх. № МД-253/15.04.2019 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, обсъдена в решението на председателя на ДАБ от предходното производство. Изложени са мотиви, че данните, съдържащи се в представените писмени доказателства не съдържат нова информация, която да налага преразглеждането на заключението на административния орган, че връщането в страната по произход няма да доведе до застрашаване на живота или свободата на чужденеца. В допълнение е посочено, че в последващата молба И. С. заявява, че неколkokратно е бил бит и изтезаван от движението Х., поради участието му в мирни протести, като тези твърдения противоречат на изявленията на кандидата в предходното административно производство, където изрично е декларира, че никога

не му е оказвано насилие и не е участвал в протести. По така изложените мотиви интервюиращият орган е приел, че подадената последваща молба е недопустима, поради липса на писмени доказателства, които да представляват новонастъпили обстоятелства, а чужденецът е подал процесната молба за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на принудителната административна мярка „връщане”.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя е представено Решение рег. № 812104-270/23.11.2020 г. по описа на Министерство на вътрешните работи, съдържащо информация относно броя на лицата от Палестински автономни територии, по отношение на които има издадени заповеди за връщане и експулсиране и броя на лицата, спрямо които успешно са изпълнени съответните заповеди. Видно от посочените данни, през 2019 г. е изпълнена една заповед, а през 2020 г. не са изпълнявани наложени ПАМ.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ. Разгледана по същество е основателна.

Решение № 37-ОК/30.12.2020 г. е издадено от компетентен орган – А. В., главен експерт в РПЦ – С., определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед № РД05-779/09.12.2020 г. /л.15/ на председателя на ДАБ. Актът е издаден при спазване на процедурата и срока, регламентирани в чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на [глава шеста, раздел III](#).

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-1906 от 10.12.2020г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

Представеното от кандидата за закрила писмо от представителството на Върховния комисариат за бежанците на ООН в България № В./L020/185 от 09.12.2020 г., с което се удостоверява, че И. С. е бил регистриран като палестински бежанец от У. в Ивицата

Г. и притежава семеен регистрационен номер на бежанец 1-02268669, несъмнено представлява ново обстоятелство по смисъла на закона, което е от съществено значение за личното положение на чужденеца. Това е така, тъй като за нови обстоятелства следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на международна закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила. Посоченото писмо на Представителството на Върховния комисариат за бежанците на ООН в България № В./L020/185 от 09.12.2020 г. има съществено значение, както за личното положение на чужденеца, така и за положението относно държавата му по произход. Документът не е бил предмет на обсъждане по същество в предходното административно производство, поради което неправилно с оспореното решение е прието, че същото не представлява ново обстоятелство по смисъла на закона.

На следващо място следва да се посочи, че мотивите на административния орган, съгласно които ситуацията в Ивицата Г. не е променена, са необосновани, тъй като липсва обсъждане на актуалната ситуация в страната по произход, а бланкетно е посочено, че проблемите в Палестинските автономни територии продължават от 40-те години на миналия век и няма съществена промяна в обстановката в последните години. Този извод е формиран при липса на доказателства относно актуалната ситуация в Ивицата Г., които органът е следвало да събере служебно и да обсъди актуалната ситуация в територията. В тази насока е и нормата на чл. 33, § 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, която като критерий за недопустимост на молбата за закрила регламентира и проверката, дали са се появили нови елементи или факти, свързани с предварителното разглеждане на това, дали този кандидат отговаря или не на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Следователно органът следва да извърши проверка за наличието на нови обстоятелства не само въз основа на твърденията и документите, представени от кандидата, но и служебно, нещо което в случая не е сторено и ситуацията в страната на произход към датата на подаване на молбата е останала неустановена и необсъдена.

По гореизложените съображения оспореното решение подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалния закон, а преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за разглеждане на последващата молба в общо производство по реда на ЗУБ. При разглеждането ѝ, административният орган следва да обсъди приложеното писмо на Представителството на Върховния комисариат за бежанците на ООН в България от 18.06.2020г., да прецени, дали търсещият закрила попада в обхвата на хипотезата на изр. 2 на чл. 1D от Конвенцията, както и да събере доказателства за актуалната обстановка в Ивицата Г., въз основа на които да формира дължимите правни изводи относно молбата за закрила.

С оглед изхода на делото и обстоятелството, че оспорващият е чужденец, участващ в производство за международна закрила, и предвид данните, съдържащи се в представената декларация за семейно и материално положение от И. И. С., искането на адв. И. за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и съдействие е основателно. На основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата Държавна агенция за бежанците следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съгласно чл. 35 от Наредба № 1 от 09 юли 2000г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 3 състав,
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. С., ЛНЧ [ЕГН], без гражданство от П. (Г.), Решение № 37-ОК/30.12.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба рег. № КП-1906 от 10.12.2020 г., подадена от И. И. С., след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците да заплати на адв. В. Б. И. - процесуален представител на И. И. С., сума в размер на 400 лева (четиристотин лева), представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: